

देव्यासाविद्यादर्शितः दर्शनदानेनानुग्रहीतः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ समाधिः नियमः ॥ १३ ॥ निरयं स्वर्गक्षयिणं यातायास्यसि याताः गताः ॥ १४ ॥ अनिमित्तं अजन्मं यत् जप्ये मेरु
मतां मनदति ॥ १५ ॥ जपजपंकुरु तेन कालादीनां तव भयं नास्तीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ दर्शयामास द्विजाय आत्मानं दर्शितवान् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ किल्विति त्यक्त्वात्मनः शरीरमित्य

सदेव्यादर्शितः साक्षात्प्रीतास्मीतितदा किल ॥ जप्यमावर्तयंस्तूष्णीं न सतां किंचिदब्रवीत् ॥ ७ ॥ तस्यानुकंपयादेवी प्रीता समभवत्तदा ॥ वेदमाता ततस्तस्य
तज्जप्यं समपूजयत् ॥ ८ ॥ समाप्तजप्यस्तूत्थाय शिरसापादयोस्तदा ॥ पपात देव्या धर्मात्मावचनं चेदमब्रवीत् ॥ ९ ॥ दिष्ट्या देवि प्रसन्ना त्वं दर्शनं चागताम
म ॥ यदि चापि प्रसन्नासि जप्ये मेरुमतां मनः ॥ १० ॥ सावित्र्युवाच किंप्रार्थयसि विप्रर्षी किंचेष्टं करवाणि ते ॥ प्रब्रूहि जपतां श्रेष्ठसर्वतत्ते भविष्यति ॥
॥ ११ ॥ इत्युक्तः स तदा देव्या विप्रः प्रोवाच धर्मं वित् ॥ जप्यं प्रतिम मेच्छेयं वर्धति पुनः पुनः ॥ १२ ॥ मनसश्च समाधिर्मेव वर्धता हरहः शुभे ॥ तत्तथेति ततो दे
वी मधुरं प्रत्यभाषत ॥ १३ ॥ इदं चैवापरं ग्राहदेवी तस्त्रियकाम्यया ॥ निरयं नैव याता त्वं यत्र याता द्विजर्षभाः ॥ १४ ॥ यास्यसि ब्रह्मणः स्थानमनिमित्तमनिदितं ॥
साधये भविता चैतद्यत्त्वया हि महार्थिता ॥ १५ ॥ नियतो जपैवैकाग्रो धर्मस्त्वां समुपैष्यति ॥ कालो मृत्युर्यमश्चैव समायास्यंति तैः उतिकं ॥ १६ ॥ भविता च विवादो
न्नतवर्तेषां च धर्मतः ॥ भीष्म उवाच एवमुक्त्वा भगवती जगाम भवनं स्वकं ॥ १७ ॥ ब्राह्मणोऽपि जपन्नास्ते दिव्यं वर्षशतं तथा ॥ सदा दांतो जितक्रोधः सत्यसंयोन
सूयकः ॥ १८ ॥ समाप्ते नियमे तस्मिन्नथ विप्रस्यधीमतः ॥ साक्षात्प्रीतस्तदा धर्मो दर्शयामास तं द्विजं ॥ १९ ॥ धर्म उवाच द्विजाते पश्य मां धर्ममहं त्वां द्रष्टु
मागतः ॥ जप्यस्यास्य फलं यत्तत्संप्राप्तं तच्च मे शृणु ॥ २० ॥ जितालोकास्त्वया सर्वे ये दिव्या ये च मानुषाः ॥ देवानां निलयान्माधोसर्वानुक्रम्य यास्यसि ॥ २१ ॥
प्राणत्यागं कुरु मुने गच्छ लोका न्यथेप्सितान् ॥ त्यक्त्वात्मनः शरीरं च ततो लोकानवाप्स्यसि ॥ २२ ॥ ब्राह्मण उवाच किं नु लोका हि मे धर्मगच्छत्वं च यथा सु
खं ॥ बहु दुःखसुखं देहं नोत्सृजेयमहं विभो ॥ २३ ॥ धर्म उवाच अवश्यं भोः शरीरं ते त्यक्तव्यं मुनिपुंगव ॥ स्वर्गमारोह भो विप्र किं वा वैरोचते न घ ॥ २४ ॥

नुषज्यते अवतेशब्दं करोतीत्युत् उद्देशब्दे जापको हं बहुना दुःखेन मिश्रसुखं यत्र तं देहं देहांतरं न सृजेयं किंतु अनेनैव देहेन मुक्तः स्यामित्यर्थः तस्योदिति नाम स एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित इति श्रौतनिर्बचनात् उत
सर्वपापहीनो देहं न सृजेयमिति वा केवल्ययाधिकारित्वान्मयेति भावः ॥ २३ ॥ २४ ॥